

o o

Висновки. У роботі оглянуто та проаналізовано найбільш популярні ІЦТ відкритого доступу як засобу підтримки науково-педагогічних досліджень, за допомогою яких вчені, викладачі, аспіранти й докторанти можуть здійснювати пошук наукових публікацій, журналів та ін. Найбільш перспективною безкоштовною БД можна вважати OpenAlex, яка пропонує відкриту заміну галузевим стандартним базам наукових знань, таким як Scopus і WoS, і має значні переваги з точки зору інклюзивності та доступності.

Впровадження ІЦТ в галузь освіти та науки надає можливість підвищення ефективності та результативності науково-педагогічних досліджень, а також конкурентоспроможності наукових установ та закладів вищої освіти в інноваційній науковій діяльності.

Список використаних джерел:

1. Кільченко А. В., Шимон О. М. Онлайн сервіси з відкритим доступом як засоби пошуку наукових джерел. *Цифрова компетентність вчителя нової української школи: 2023 (Пошук рішень у період війни)* : зб. матеріалів Всеукр.наук.-практ. семінару, м. Київ, 21 берез. 2023 р. К.: ІЦО НАПН України. 2023. С. 88 - 92. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/735115>
2. Новицька Т. Л. База даних Lens – відкритий онлайн сервіс для пошуку наукових джерел. *Цифрова компетентність вчителя нової української школи: 2023 (Пошук рішень у період війни)* : зб. матеріалів Всеукр.наук.-практ. семінару, м. Київ, 21 берез. 2023 р. К.: ІЦО НАПН України. 2023. С. 117 - 121. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/73511>
3. Спирін О. М., Іванова С. М., Кільченко А. В., Новицька Т. Л. Використання наукометричних баз даних і систем вебаналітики для моніторингу електронних наукових фахових видань. *Інформаційні технології в освіті*. Херсон, 2020. № 45. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/723135>

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЖУРНАЛІСТСЬКУ ПРОФЕСІЮ

Кравчук Вікторія Володимирівна,

асистент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій навчання
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир

viktorija.kravchuk@ukr.net

Сучасна журналістика являє собою складну систему органів масової інформації, що дедалі ускладнюється. Поява нових елементів у ній пов'язане не тільки з простим збільшенням кількості одиниць, але й зміною якісного стану системи в цілому. Причини бурхливого розвитку журналістики обумовлені різними чинниками, не винятком є науково-технічною революцією в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, створенням буквально в останні десятиліття нового виду існування інформації, пов'язаним з розвитком інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) [1, ст. 84].

Однак, разом з численними перевагами, ІКТ також створюють ряд проблем, які впливають на журналістів і журналістську професію в цілому.

Одна з основних проблем полягає у великій кількості інформації, доступній через Інтернет. Журналісти мають шукати, відбирати і перевіряти інформацію з

різних джерел, що може забирати багато часу на обробку і бути заплутаним процесом. Крім того, з появою соціальних медіа і блогів, джерела новин стали більш розмаїтими, але якість і достовірність цих джерел часто стають сумнівними. Це може призводити до поширення неперевіреної і фейкової інформації.

Іншою проблемою є зміна ролі журналіста у цифрову епоху. Завдяки ІКТ кожен користувач може стати "журналістом" і поширювати власні новини через соціальні медіа та інші платформи. Це призводить до збільшення конкуренції і зміни динаміки в новинній індустрії. Традиційні журналісти повинні знати, як адаптуватися до цих змін, створюючи унікальний контент і зберігаючи довіру своїх читачів.

Також варто відзначити зростання швидкості інформаційних потоків. Завдяки ІКТ новини швидко розповсюджуються по всьому світу миттєво, а журналісти повинні бути готові оперативно реагувати на події і швидко надавати актуальну і достовірну інформацію. Однак, цей швидкий темп роботи може призвести до погіршення якості журналістської роботи, збільшення кількості помилок і неточностей у новинах.

Крім того, з поширенням ІКТ змінюється формат і спосіб споживання новин. Значна частина читачів переходить на онлайн-платформи для отримання новин, що призводить до зменшення популярності традиційних друкованих видань. Журналісти повинні адаптуватися до цього тренду і володіти навичками в онлайн-журналістиці, такими як написання оптимізованого для пошукових систем контенту, використання мультимедіа матеріалів та взаємодія з аудиторією через соціальні медіа.

Необхідність постійного оновлення знань і навичок також є однією з проблем, з якими стикаються журналісти у зв'язку з розвитком ІКТ. Цифрові технології постійно еволюціонують, і журналісти повинні бути в курсі останніх тенденцій, інструментів і підходів до роботи з інформацією.

Загалом, вплив інформаційно-комунікаційних технологій на журналістську професію має як позитивні, так і негативні аспекти. Важливо знаходити баланс між використанням нових технологій і збереженням професійних стандартів і цінностей журналістики, таких як об'єктивність, достовірність та етичність. Насправді сучасні інформаційні технології не заміщують традиційні способи політичної комунікації, а є їхнім додатком [2, ст. 309].

Журналісти повинні бути налаштовані на неперервне самовдосконалення та розвиток, щоб ефективно використовувати ІКТ у своїй роботі. Навички критичного мислення, перевірки джерел і аналізу даних стають ще більш важливими в умовах цифрової інформаційної сфери.

Однак, важливо пам'ятати, що журналістська професія залишається важливою незалежно від технологічних змін. Журналісти виступають як "сторожі громадського інтересу" і виконують роль фільтру і аналізатора інформації для громадськості. Їхнє завдання полягає в тому, щоб відділяти правду від брехні, підтримувати громадський діалог і забезпечувати свободу слова.

Отже, вплив інформаційно-комунікаційних технологій на журналістську професію має комплексний характер. Ці технології вносять нові можливості, але вимагають від журналістів адаптації до змін і постійного удосконалення. Журналісти повинні залишатися професійними, етичними та відповідальними, зберігаючи свою роль у формуванні обізнаного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Михайлин І. Л. Основи журналістики. Підручник. 5-те вид. перероб. та доп. К.: Центр учбової літератури, 2011. 496 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Mykhailyn_Ihor/Osnovy_zhurnlistyky.pdf?PHPSESSID=bcvgt6oh27kb9a8d2tej101546
2. Квіт Сергій. Масові комунікації. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2018. 352 с. URL: <https://kvit.ukma.edu.ua/wp-content/uploads/2019/02/Mass-Communications-2018.pdf>

ДОСВІД УЧИТЕЛІВ З ПРОЕКТУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ОСВІТНІХ РЕСУРСІВ

Кривонос Мирослава Петрівна,

*асистент кафедри комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир
myroslava.kr@meta.ua*

Початок 21-го століття став свідком нового етапу впровадження ЕОР у сфері освіти. Останній етап вирізняється переходом до електронних підручників для навчання, інтеграцією мобільних і хмарних технологій у навчальний процес, появою мультимедійних засобів навчання. Такі інструменти виявилися ефективними у навчанні учнів початкових класів і переважно використовуються в США, Великій Британії та Австралії [1].

Протягом 2011/2012 навчального року Європейська комісія провела дослідження в 31 країні (27 країнах ЄС, Хорватії, Ісландії, Норвегії та Туреччині). Метою було оцінити доступ, використання та вплив ЕОР в освітньому процесі. Результати показали, що рівень впровадження ЕОР був нижчим за очікуваний. Лише 37% учнів початкової школи відвідували школи з першокласним цифровим обладнанням, тоді як кожен четвертий учень мав доступ до віртуального навчального середовища. Крім того, 15% учнів навчали вчителі, які створювали ЕОР щодня або майже щодня, а ще 15% навчали вчителі, які створювали свій ЕОР раз на тиждень.

Важливість забезпечення освітньої та інформаційної сфери відмінними освітньо-орієнтованими ресурсами (ЕОР) широко визнана. У результаті 15 європейських країн співпрацювали для створення єдиного освітнього простору.

Поглянувши на міжнародні дослідження, стає зрозуміло, що багато країн, наприклад Австралія, Велика Британія, Гонконг і Кенія, планують інвестувати в розробку власних ПНН. Однак є деякі перешкоди, які необхідно вирішити. Однією з суттєвих проблем є те, що створення ЕСЕС спеціально для учнів початкових класів потребує значних коштів, які можуть бути поза фінансовими можливостями деяких урядів. Крім того, комерційні компанії можуть не вважати ці ЕСЕС прибутковими, оскільки вони тісно пов'язані з національною навчальною програмою. Залишається невирішеним також питання контролю за змістом навчального призначення. Слід зазначити, що ЕОР для системи управління навчанням є більш поширеним [2].

Початкова шкільна освіта в провідних країнах, таких як Сполучені Штати, Велика Британія, Німеччина та Корея, в основному викладається через відкрите